

HANNA BOTTA

Hanna Bota (n. 7 iul.1968, Cluj Napoca) licențiată în teologie (1999), în filologie (2003), master în etnologie și folclor (2004) la Universitatea din București, doctor în antropologie culturală la Universitatea de Vest din Timișoara, este cercetător științific la Institutul de Istorie Orală, Universitatea Babeș Bolyai din Cluj Napoca. Poetă și prozatoare, colaborează la diverse reviste din țară și străinătate.

Cărți publicate, **poezie**: *Candidați pentru ploaia târzie*, Ed. Idea, Cluj Napoca, 1994; *Dincolo de sine*, Editura Viață și Sănătate, București, 1997; *Ultimele poeme închipuite ale lui VV în transcriere imaginară de...*, Editura Etnograph, Cluj Napoca, 2003; *Elogiul pietrei*, Editura Etnograph, Cluj-Napoca, 2004; *Jurnalul unui nabi*, Editura Graphe, Cernica, 2007; *Don't play with the snakes*, Editura Napoca Star, Cluj Napoca, 2008; antologie de poezie tradusă în engleză; *Poeme pentru Yerutonga*, Editura Brumar, Timișoara, 2010.

Proză: *Tabla de șah*, Editura. Limes, Cluj Napoca, 2006; *Maria din Magdala*, Editura Limes, Cluj Napoca, 2007; *Cronicile memoriei*, jurnal, memorialistică, Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca, 2010. *Maria di Magdala*, Edizioni Moderna, Ravenna, Italia (traducerea în italiană a romanului *Maria din Magdala*), 2010, *Ultimul canibal. Jurnal de antropolog*, Editura Cartea Românească, București, 2011.

Prezintă în **antologii** de poezie (notate doar cele traduse în limbi străine), în franceză: *La nouthesie par la poesie*, Editura L'Harmatan, Paris, 2004, sub traducerea și îngrijirea lui Ștefan Bratosin; în engleză: *Voices of contemporary Romanian poets*, Editura Sedan, 2007, Cluj Napoca, sub traducerea și îngrijirea lui Dan Brudașcu; în maghiară: *Kortárs román költők*, Editura AB-Art, Bratislava, 2007, sub traducerea și îngrijirea lui Balázs F. Attila; *Szabadulás a gettóból*, Editura AB-Art, Bratislava, 2009, sub traducerea și îngrijirea lui Balázs F. Attila; în slovacă: *Antológia súčasnej rumunskej lyriky*, Editura AB-Art, 2007, Bratislava, sub traducerea lui Zorán Ardamica și Jitka Roznová; în cehă: *Tahle etvr je naše, Současni rumunští básníci*, Editura AB-Art Praha/ Bratislava, 2008, traducerea: Olga Chojnacka, Barbora Hartigova, Jitka Lukešová, Jiri Našinec, Lucie Szymanowska, Libuše Valentová, Tomáš Vašut; în coreeană, ediție bilingvă coreeană-engleză: Suwon City, Korea, 2008, traducerea în coreeană de Yong-suk Park; în slovenă: *PESNIKI, cacajoëi na angela*, Editura Apocalipsa, Ljubljana, 2009, traducerea: Zsolt Lukács. Este membră a Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Cluj.

moartea ta era necesară

decembrie, întru memoria martirilor

fără tine chiar și pământul s-ar fi oprit din mișcarea
de rotație
noaptele-zilele ar fi fost scrum/ portocaliul ar fi rămas rece
iar verdele gri/ vara oricum ascunsă era sub pietrele rîului
în joaca interzisă a păstrăvilor

fără tine/ umbra ar fi acoperit lumea
eclipsă în ochi de condamnare/ și ferestrelor nu
le-ar fi crescut
niciodată aripi/ ca să ne arate în ultim efort cerul

doar sîngele și-ar fi păstrat/ culoarea vîscoasă
o pînză de apocalipsă eternă

așa ar fi fost/ fără tine/ martir

între gratii pentru o noapte

tocmai în noaptea în care timpul s-a suspendat
și oprindu-se a refuzat îndărătnic să plece
trecu îngerul și pe la mine/
eram cu gleznele-n butuci/ca atunci cînd visezi
că alergi și nu poți să faci nici un pas iar cîinii în urmă
îți sfișic glezna/

eram cu mîinile în lanțuri
și ochii/ mai ales ochii erau sub obroc/
săbii ascunse pentru a nu străpunge cuantele materiei/
ca laserul erau/ una de culoare albastră/
alta de culoare roșie

trecuse îngerul și prin temnița mea/
ca-n închisoarea lui petru/ ca în a lui radu gyr cînd
a scris poemul/
mi-a dat un ghiont cu bocancul în inimă/
îngerii nu zboară desculți cu aripile prelungi filfind
în adieri moi/
îngerii poartă bocanci soldățești/ cîmpul de luptă drăcesc
nu e un *stars war* utopic

trecuse îngerul și m-a eliberat
și-acum nu știu ce să mă fac cu libertatea/
nu m-a învățat nimeni cum să mă port cu ea
toți cei din jur au lanțuri și butuci/
chiar dacă ne facem că nu știm și nu vedem/

iar îngerul m-a lăsat în prag și s-a tot dus

no comment

nu mai există soare
nu mai există stele

ploaia a umplut străzile
drumurile înfundate opresc goana călăreților
spre Strasbourg/
ploaia a umplut luminile/
din prize curge șiroi
ecranele calculatoarelor s-au umezit
au șters nume noi nume vechi

ploaia a umplut ochii
privirile nu mai caută zarea
e toamnă de noi/ nepregătiți atîrnăm/
atîrnăm/
firele tot mai subțiri ce ne țin
sunt arse în noi scumpiri/
apoi cădem în gol

negrul se luptă cu negrul
negrul curăță negrul/ politic
nu mai cădem

gol

libertate

locuiesc în mine ca într-o cetate asediată
înfara zidurilor e cîmpul/ margaretele împletite
în cosițele
fetișcanelor cu poala prinsă în brîu/ imaginea aceasta
e una paradisiac-rustică/ dar am pășit și eu desculță pentru
mulți ani prin colbul țării mele/ i-am cules macii
și margaretele cînd
tata își ascuțea coasa să intre în brazdele grase

eram liberă atunci și-mi căutam drumurile spre cetate
visam casa cu odăile largi covoarele moi și pe pereți
înghesuală de cărți
mintea cuprinsă în flăcări pentru lumile cuvintelor
diamante translucide împărțind lumina în șapte

cetatea mea m-a asediat și nu-mi doresc cîmpul
cu margarete
pîraiele de munte în care căutam păstrăvi
căpițele de fîn mirositor și corturile lucind umed în
roua dimineților de august/
nu vreau nici marea cea biruitoare de țărături/
melancolia în țipăt de pescăruș/ ultimul castel de nisip
construit fiului meu blond/ cu părul decolorat de soare
vorbind neîncetat despre mașinuțele ferarri cărora
li se deschid
ușile și port bagajul/ chiar așa mami/ nu doar ușile ci
și portbagajul/ mă mai ascuți? nu îmi doresc toate
acestea înapoi
cetatea mea asediată e cît o planetă cu
ieșire la marea eternității dacă ești și tu/
lumina cunoașterii/ acolo

lecția de rusă

profesoara mea de rusă pavlenko tamara scria la tablă
șto etă/ kakaia etă? hanna stai în picioare! striga cu
vocea răgușită de fumatul țigărilor carpați fără filtru
cu trupu-mi slab și fără capăt mă ridicam/ părul roșu

scînteia
un semn de exclamare așezat peste clasă/ ovidiu
deșteptul rîdea
fericit că voi lua nota șase/ cea mai urîță notă/
în pauză mă trăgea de păr/ însă acasă mă aștepta
noua carte/ aceea
care mi-a furat timpul pentru întrebările rusești/ iar eu
eram îndrăgostită de ea /

azi
drumurilor mele care iau formă de șase le tai înaintarea
printre voci de ovidiu părul meu încă e-o exclamare/
în taină știu
că mai am și azi cartea din care îmi descopăr universul
și ea mă așteaptă pe furiș
acasă

melancolie de iarnă

nu se mai zăresc fetele în timpul verii cum îmbracă
ii brodate
cum încălță opinci și-și împletesc părul în
cosițe/ catrințele
au ajuns în muzeul etnografic
pîrîul aduce pe unde punge de nylon și sticle de plastic
orașul meu uită adesea să respire/ se va sufoca în curînd
sub obraji vineții/ stau la fereastră privind
tramvaiele în zăngănitul lor purtîndu-mi tinerețea
ca în cufărul nostru
din lemn vopsit în verde/ îl folosise fratele meu cînd
l-au dus în armată
la vînători de munte/ plîngeam în colțul odăii de mila lui
s-a întors tuns chel și din ziua aceea i-am văzut pe frunte
o brazdă de înțelepciune tristă/ încît nici azi nu știu
dacă există
înțelepciune veselă/

cufărul din lemn vopsit în verde cu lacăt uriaș
s-a rătăcit în vreun
pod vechi printre pînze de păianjen/ fratele meu are
fruntea plină de riduri/
înțelepciune evidentă îmi spun zîmbind trist/
eu încă privesc pe geam cum tramvaiele îmi gonesc viața
printre fulgii de zăpadă ce se topesc murdar

iluzie

a dat gerul peste drumurile noastre și s-au spart/
roțile trenului s-au lipit de șine/ trandafirii îngheață în vase
și luminile se opresc frînte la jumătatea drumului/
o siberie ancestrală a pătruns în oase și clăntăne
dinții celulelor
suspendate în circuitul sanguin/

mi-ai spus că iubirea ta arde cu o flacără veșnică/
doamne/ dacă e adevărat/ iarna acestor spații e doar o iluzie/
atinge-mi pleoapa și caută-mi ochiul în hipnoză
trimite-ți flacăra prin retină și erupe-mi vulcanul mocnind
în așteptarea izbăvirii/ pentru că
atît de mult ni s-a dat de iubit